

Jestem rodzicem dziecka z dysleksją

*„Uczeń, od którego nigdy nie wymaga się nic
takiego, czego nie może zrobić, nigdy nie
zrobi wszystkiego, co może”*

John Stuart Mill

Wskazówki dla rodziców dziecka z dysleksją

Co robić?

- Zachęcać do systematycznej pracy.
- Zrozumieć problem dziecka – dziecko nie jest leniwe czy niezdolne, ono po prostu potrzebuje właściwie ukierunkowanej pomocy.
- Poznać jego mocne strony.
- Wzmacniać w dziecku pozytywne wartości, zainteresowania.
- Zapewnić mu warunki do pracy.
- Wzmacniać pozytywnie, czyli nagradzać pochwałą nawet za drobne sukcesy.
- Analizować trudności.
- Nauczyć stałego korzystania ze słownika ortograficznego.
- Czytać wspólnie z dzieckiem.
- Pobudzać u dziecka potrzebę czytania dla przyjemności.
- Budowa pewności siebie u dyslektycznego dziecka to proces, który włącza rozwijanie pasji oraz ukrytych talentów dziecka.
- Ważne jest to, by wspierać dziecko w jego twórczych zabiegach, albowiem dziecko z dysleksją stara się ukryć swoje „słabsze strony” i rozwiązuje często swoje problemy w sposób odmienny niż pozostałe dzieci, bardziej kreatywny.
- Organizować dziecku czas wolny, zadbać o to, by rozwijało swoje pasje, cieszyć się z jego mniejszych i większych sukcesów.
- Pozwolić dziecku na uczestnictwo w zajęciach sportowych lub innych dodatkowych zajęciach pozaszkolnych.
- Wychwycić jego zainteresowania i zdolności - łatwiej i szybciej uczymy się rzeczy, które nas interesują i które sprawiają nam przyjemność.
- Pokazać dziecku, że zdobywanie wiedzy to świetna zabawa - rodzinne oglądanie programów edukacyjnych, czytanie książek, wyprawy do muzeum czy zwiedzanie zabytków...
- Zachowywać spokój i panować nad emocjami, nie wpadać w gniew, gdy dziecko nas irytuje.

- Należy skupić się na mocnych stronach dziecka (np. rysowanie, gra w piłkę), a nie na słabościach.
- Wierzyć w zdolności dziecka.
- Nagradzać dziecko za małe i większe sukcesy.
- Opowiadać o napotkanych w dzieciństwie trudnościach, które były podobne do dylematów jego wieku.
- Zachęcać je do działania i motywować.
- Słuchać dziecka, gdy chce nam coś opowiedzieć, zachęcać je do inicjowania rozmowy.
- Codziennie znaleźć czas dla dziecka i poświęcić go tylko jemu, liczy się jakość czasu spędzonego z dzieckiem.
- Unikać ciągłej kontroli nad dzieckiem - samo musi się nauczyć dokonywać wyborów.

Czego nie robić?

- Nie porównywać z rówieśnikami czy rodzeństwem.
- Nie liczyć na natychmiastowe efekty.
- Nie krytykować.
- Nie odrabiać za dziecko prac domowych.
- Nie poprawiać błędów w pracach pisemnych - dziecko powinno nauczyć się pracować ze słownikiem ortograficznym.

Systematyczna praca w szkole i w domu podstawowy warunek skutecznego oddziaływania na dziecko. Aby przyniosło ono pożądany efekt, warto zapoznać się z podstawowymi zasadami pracy z dzieckiem z dysleksją:

Wykonywanie zadań zawsze w tym samym miejscu – najlepiej przy własnym biurku – i najlepiej o tym samym czasie, bo to wspomaga gotowość dziecka do uczenia się. Pamięć pracuje sprawniej, gdy dziecko jest zrelaksowane, a zatem ważny jest odpoczynek przed przystąpieniem do ćwiczeń. Miejsce do pracy powinno być uprzątnięte, bez zbędnych przedmiotów przykuwających wzrok dziecka i rozpraszających jego uwagę. Trzeba dbać o ciszę – wyłączyć telewizor, sprzęt grający, telefon. Mózg wymaga

rozgrzewki, czyli ćwiczeń wstępnych (w formie zabawy). Zalecaną formą wspierającą pracę i relaks dziecka są ćwiczenia ruchowe.

Rodzice powinni umiejętnie zachęcać dziecko do pracy. Akcentowanie jego mocnych stron oraz odniesionych sukcesów pomoże mu w pokonywaniu trudności. Rodzice swą postawą mogą wzbudzać w dziecku wiarę w to, że trudności można pokonać wytrwale i systematyczną pracą. Należy zachęcać dziecko do rozmów o jego porażkach i osiągnięciach, dawać wsparcie oraz poczucie bezpieczeństwa. Wzajemna szczerłość i otwartość pomoże dziecku odnaleźć się w trudnych sytuacjach. Praca z dzieckiem z dysleksją wymaga ćwiczenia umiejętności czytania i ortograficznego pisania. Równie ważna jest dbałość o poziom graficzny pisma, czyli o jego czytelność i estetykę. Oba rodzaje ćwiczeń wymagają przestrzegania pewnych zasad. Rodzic podejmujący się kierowania pracą dziecka powinien mieć ich świadomość, by jego zaangażowanie nie przyniosło skutków odwrotnych do pożądanых.

Ćwiczenia w czytaniu	Ćwiczenia w pisaniu
Wybierzmy interesujący tekst.	Zezwalajmy na pisanie ołówkiem lub zmazywalmym długopisem. Ułatwi to poprawianie błędów.
Wiedzmy, że Twój dobry humor i dziecka przyspieszy postępy w czytaniu.	Unikajmy podkreślania dostrzeżonych błędów. Zaznaczajmy tylko ich liczbę na marginesie linii, w której się pojawiły.
Do ćwiczeń najlepsza jest książka, która ma większy druk i kolorowe ilustracje.	Polećmy dziecku, aby samo znalazło błędy korzystając ze słownika ortograficznego - dziecko z dysleksją może wypracować nawyk autokorekty.
Sami zacznijmy czytać dziecku...	Odszukane błędnie zapisane wyrazy dziecko powinno napisać

	poprawnie 5-6 razy i użyć je w zdaniach.
Niech dziecko palcem wskazuje słowa, które przeczytasz na głos.	Pomóżmy dziecku utrwaląc zasady pisowni, wyjaśniając wszystkie wątpliwości przy użyciu słownika ortograficznego.
Czytając dziecku, podkreślajmy tonem ich znaczenie.	W młodszych klasach nie stosujemy dyktand (pisania ze słuchu). Zastąpmy je pisaniem z pamięci (dziecko zapoznaje się z tekstem, zapamiętuje zdanie, a następnie zakrywa je i pisze z pamięci).
Dostosujmy szybkość czytania do możliwości śledzenia tekstu przez dziecko.	Najlepiej, gdy dziecko zapisuje wypowiedź pisemną w brudnopisie. Po omówieniu z rodzicem przepisuje pracę do zeszytu, a rodzic jeszcze raz sprawdza jej poprawność.
Nie ponaglajmy dziecka podczas czytania.	
Czytajmy z dzieckiem na zmianę. Długość fragmentów czytanych przez dziecko powinna stopniowo rosnać.	
Sprawdzajmy co jakiś czas, czy dziecko rozumie czytany tekst. Jeśli nie, zawsze możemy wrócić do danego fragmentu.	
Sięgnijmy do audiobooków. Podczas słuchania dziecko powinno równocześnie śledzić wzrokiem czytany tekst.	

Przygotowała

Martyna Ozych

nauczyciel terapii pedagogicznej